

хора се движатъ изъ нея, дошли отъ четиритѣ краища на България. Музиката свири и прѣска приятни звуци срѣдъ този потъналъ въ зеленина кѣтъ, сѣкашъ кацналъ надъ морето.

Седимъ подъ дърветата на една пейка и гледаме съ захласъ морското ширине. Долу подъ насъ край брѣга сж морскитѣ бани. Хиляди хора въ разноцвѣтни морски облѣкла, налѣгали по пѣська, се пекатъ на слънце, а други, сжщо тѣй безчислено много, — се бъркатъ въ водата, кжпятъ се, борятъ се съ вълнитѣ, шумятъ . . .

А градътъ? Той е задъ насъ, задъ градината. Ние сега не мислимъ за него — погълнати сме всецѣло отъ морето. Но и той е интересенъ. Широки и прави улици, грамадни и красиви здания, голѣми магазини, пълни съ стока, навалица, шумъ, както въ всѣки голѣмъ градъ — вървишъ изъ него и чувствувашъ, какъ всичко е ново, чисто, весело и приятно.

Д. Чолаковъ.

МЕДЪТЪ

Медътъ е отлична храна. Той е еднакво полезенъ и за здравия и за болния човѣкъ. Чистиятъ медъ се смила по-лесно отъ захарта, затова болни, които се хранятъ съ медъ, се поправятъ много по-скоро. Уморенъ пѣтникъ, като изяде парче хлѣбъ, намазано съ медъ, само следъ нѣколко минути се така освежава, че може да продължи пѣтя си още дълго време. Човѣкъ уморенъ душевно, може да се освежи и подкрѣпи съ медъ. Хора съ слабъ стомахъ трѣбва да се хранятъ съ медъ. Малкитѣ деца трѣбва да се отглеждатъ, освенъ съ млѣко, и съ медъ.

Медътъ не бива да липсва нито отъ една трапеза. Тамъ, дето медътъ се употребява често, здравето на семейството е запазено — тамъ нѣма стомашни и др. болести.

Медътъ действува и на стари и на млади благотворно.